

Ebb?l bármi értelmeset összerakni, az maga lenne a csoda

2016 március 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Magyar Bálint keze alól kikerül?, büfé-bölcsész-m?vészszakokat megszálló kreténhorda és a Kierkegaard-kurzusokat az összkreditszámokért tömegesen ellep?, de legalább körz?vel rajzolt segg?, habár irritálóan segghülye picsák annyit segítettek az országon, mint az ominózus „sportszeletes csávó”.

Ennek következménye meg a pedagógusi szakma elkényelmesedése, alkalmatlan, motiválatlan, alulképzett, suttyó tanárok tömege lett; a pedagógusi hívatás a rendszerváltozás óta a f?iskolai, egyetemi tömeg- és selejtszak, a közepes, de dolgozni még nem akaró érettségiz?k számára „egyfajta” vészmegoldás. A fenntartó állam állapota sem jobb, a (most ismét követelt és elinduló) decentralizációval járó tisztázatlanság, egyenl?tlenség, szegregáció súlyosbodása és az adósságállomány növekedése politikailag vállalhatatlan, a centralizációt meg balfasz bürokráciával csak balfaszul lehet csinálni – mint azt a mellékelt ábrán láthattuk.

Na, így állunk most, de pont így álltunk 2010-ben is és pont így fogunk állni 20(szabadon behelyettesíthet? szám)-ban is! Mert az alternatíva ugye az „SS” Hoffmann volt, aki a „kis országnak, egy cs?cselék” alapon cserélte anno a pártkönyvet kereszt és búzakalászos kamukeresztény bugriskodásra . Hiába, a tehetség nem ismeri az ideológiai határokat (sem). Az „?” szervilizmusán, komisszár-tempóján és pedellusi-körmöz?s brutalitásán keresztül beindult a sokat emlegetett, várva-várt centralizáció és leszabályozás – amib?l utólag b?ven kiolvasható a Fidesz posztpokornista oktatáspolitikai frusztrációja – sem lett egy hosszútávon m?köd?, beállítható, ténylegesen megvalósítható tartalom. Szemét tankönyvek tucatjai, a nemzeti alaptanterv görcsössége, er?szakossága, szemléleti problémái és a lexikális tudás túlsúlya (mert igen, ez tényleg létez? probléma), az adósságrendezésb?l következ? pénztelenség.

A Rózsika által bel?tt rendszer összes hozadékát még nem, de azt már látjuk: az „emberanyagban” biztos nem lesz „min?ségi” változás. A Hoffmann-jugend – hasonlóan a Magyarbálint-nevelésekhez – antipatikus, túlérzékeny, hisztérikus és „hülyeliberális” lesz, ha egyáltalán az országban marad.

De az oktatás folytonos átszervezésével – a korábbihoz hasonlóan – a jelenlegi kormányer? kinevelte direkt politikai ellenfeleit, bár – ha nem is tudatosan – legalább totálisan alkalmatlannak minden feladatra.

Pedig a cél (a feladat) nem volna kicsi úgy önmagában: az ún. kádári kisember folyamatos újra- és újratermel?désének megakasztása, az egészséges nemzettudat helyreállítása. Individualistábban fogalmazva, a normális, önálló, önmagáról gondoskodni képes és akaró emberek kinevelése, ha már a szül?kre a legritkább esetben számíthatunk ebben a modern világ egyik tragikus kísér?jelenségeként.

A nagy ábránd: a tényleges modernizáció végrehajtása, mert abban csak a kevés „kiválasztott” hitt, hogy már a szocializmus során lezajlott. Erre lenne els?dleges és hatékony eszköz egy jól m?köd? közoktatási-köznevelési struktúra. Petri György brezsnyevi alkohollíráján vagy Wass Albert nyálas, revíziós nyekergésén ámuldozva nem jutottunk egyr?l a kett?re. A várva-várt eredmény elmaradt, a sok izzadságszagú, messianisztikus próbálkozás a politikai ciklusok végén távozó, sz?k réteg agressziójaként csapódott le az választók körében és ebben kivételesen nem is tévedtek olyan nagyot.

Apró hibaként „id?közben” az „út szélén felejtettünk” néhány millió cigányt és lecsúszott kültelki buckalakót, de hát más is hibázott már ekkorát…

Pedig els?sorban rajtuk, az ? sikereiken lehetne mérni a „rendszer” hatékonyságát, nem azon, hogy a középosztálybeli gyerek képes bejárni ugyanazt az utat, mint a szülei. Az nem eredmény, azzal csak kárt nem okoztunk.

Az ilyen „nagy” feladatok, lényegi párbeszéd nélkül lezajló, önjáró, konszenzus nélküli ledarálása a politikai felfogás éretlenségét, a honatyák, „honanyák?” (enyhén szólva) rendszerváltás-el?tti szemléletét tükrözi. „Egykor”, a rendszerváltást követ?, els? „szabad” parlamentben még volt hivatalos, elismert politikai konszenzus, közös cél. Ez az „egység” helyreállíthatatlanul elveszett. Mert kihallható a tüntibünti, kockásing, Pumukli-szolidaritás és az elhaló hangon könyörg? önjelölt rousseau-k akcióinak csatazajából a szocballer agitprop gépezet monoton üresjárata.

Koszlott cigánygyerekek, erodált kórházi ágyak és az azokon elfekv?, ápolás nélkül elpusztuló kisnyuggerek – ez pusztán fed?sztori. A lényeg a morális fels?bbrend?ség kinyilatkoztatása a „konzikkal”, a „fasisztákkal” szemben.

A kockásingezéssel, a migránsimogatással régi frontok nyíltak meg. A balosok újravívhatják a már ezerszer megvívott, sikerre vitt harcok gyerekes hisztiváltozatát. Politikai akarat, cselekv?képesség az ellenzéki oldalon sincsen az alapvet? változtatásokra, mert kevés a „társadalmi” potenciál hozzá. Itt melózni kell és „nyomorogni”.

Ez a „történelmileg” adott alaphelyzet. Jelenleg a helyreállíthatatlannak t?n? „közösséget” kellene reménytelenül nagy áldozatok árán megteremteni, hogy esélyünk legyen „megtérni” a Kádár köznépét eluraló agresszív konformizmusról, gátlástalan boldogságkeresésr?l.

Hogy bekövetkezzen a változás.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló